

om, hvordan man derude tager pengene tilbage igen. Og det vil vi for det første gøre gennem spørgsmålet her i dag til ministeren. Det var derfor; jeg var den allerførste på talerstolen med en kort bemærkning for at rejse spørgsmålet, for det optager os. For det andet vil vi forfølge det gennem skriftlige spørgsmål til ministeren. Og for det tredje regner vi med på et eller andet tidspunkt at skulle kommunikere med regeringen om de kommuneforhandlinger, der lige er gået i gang, for dér at afkræve, at man sørger for at tage det her alvorligt.

For det er uantageligt, at man bare scorer kassen, når vi prøver at bevilge penge til en ekstra indsats.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det er fair nok, at Enhedslisten ikke vil stemme for det forslag til vedtagelse, som Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti, CD og Kristeligt Folkeparti er kommet med. Det synes jeg er fair nok. Der var en begrundelse for det.

Men hr. Frank Aaen er vel klar over, at når Enhedslisten stemmer for forslaget til vedtagelse fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, har det den konsekvens, at man blåstempler det, der foregår i øjeblikket, og at man blåstempler, at det fortsætter yderligere et år, før der begynder at ske noget, herunder at amterne klart sidder og budgetterer med, at der kommer nye penge fra staten, og derfor skærer ned på deres egne budgetter. Det er den blåstempling, Enhedslisten er med til at lave.

Jeg beder ikke om, at Enhedslisten skal støtte vores forslag til vedtagelse, men det, jeg undrer mig over, er, at Enhedslisten stemmer for regeringspartiernes forslag til vedtagelse. Det havde man jo ikke behøvet. Enhedslisten kunne have sagt: Der er ingen af de to vedtagelser, der er gode nok. Vi lader være med at stemme for nogen af dem.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Der er ingen – jeg gentager ingen – som helst blåstempling af noget som helst i retning af, at amterne skal tage de penge i kassen, som vi herfra bevilger til en øget indsats mod alkoholmisbrug. Der er ingen blåstempling.

Og man kan sådan set ikke have hørt debatten, hvis man på noget tidspunkt kan tro, at Enhedslisten blåstempler det, der foregår. Vi vil gøre alt, hvad vi kan – og der er nemlig også an-

dre muligheder end denne debat – for at påvirke regeringen i forhold til amternes økonomi. Der er f.eks. kommuneforhandlingerne, der er måske nogle forhandlinger, der skal godkendes i Finansudvalget. Så vi har andre steder, hvor vi kan trykke.

Og jeg synes, det er korrekt nok, at vi i dag siger, at det signal, der gives om, at her afventer vi det redegørelsesarbejde, der er i gang, og at vi til gengæld forventer, at der bliver fremsat nogle forslag efterfølgende her i Folketinget, er godt. Vi synes, det er fint at gøre sådan, men vi freder ikke regeringen på det andet punkt.

Formanden:

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Forbruget af alkohol i Danmark er foruroligende, i hvert fald når vi tænker på børn og ungegruppen.

Danske unge slår alle rekorder på alkoholforbrugs- eller alkoholmisbrugsområdet. Vi har i Danmark hundredtusinder af alkoholikere. Vi har tusinder af familier, hvis hverdag styres af et alkoholmisbrug, og vi har titusinder af børn, der skal leve som små voksne og påtage sig rollen som støttepædagoger for deres mor eller far.

Samtidig ved vi, at der hvert år er 1.200-1.300 i Danmark, der dør direkte på grund af alkohol. Og vi ved, at der også hvert år fødes børn med fysiske og/eller mentale skader på grund af moderens alkoholmisbrug under graviditeten.

Det er bl.a. den lette adgang til alkohol, der menes at være en afgørende faktor for det stigende forbrug, der nu udgør den største socialmedicinske trussel mod de unges velfærd. Internationale undersøgelser har klart vist, at en meget tidlig alkoholdebut også øger risikoen for at udvikle et problematisk overforbrug.

På baggrund af det håber vi også i Kristeligt Folkeparti, at vi snart kan få hævet grænsen for køb af alkohol fra 15 til 18 år ligesom i mange af de lande, som vi normalt sammenligner os med.

Vedrørende behandlingstilbud er Kristeligt Folkeparti enig i, at de nedlagte døgnbehandlingspladser skal genetableres, og at der skal oprettes mange nye døgnbehandlingspladser. En undersøgelse fra år 2000 viser, at der er nedlagt mange døgnbehandlingssteder de sidste 10 år. I Danmark er halvdelen faktisk nedlagt fra 1991 til år 2000. I 1991 havde vi 177 pladser; sidste år havde vi 94 tilbage. Til sammenligning kan næv-